

Sygn. akt II Cz 1028/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela (...) w Ś. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 września 2015 r., sygn. akt I
Co 2079/15

w sprawie przy udziale dłużnika P. G.

o nadanie klauzuli wykonalności

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 września 2015 r., Sąd Rejonowy odrzucił wniosek wierzyciela (...) w Ś.. W ocenie Sądu, niedopuszczalna jest droga sądowa dla zaspokojenia należności podatkowych Skarbu Państwa, stwierdzonych tytułem wystawionym przez wierzyciela domagającego się ich uwzględnienia w podziale sumy uzyskanej przez sądową egzekucję z nieruchomości, a to z tego względu, że kompleksowa regulacja zawarta w rozdziale 7 działu II ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przyznaje organom pełne kompetencje do przeprowadzenia egzekucji w zakresie podobnym, jak w postępowaniu sądowym.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciel zarzucił naruszenie art. 199 § 1 pkt 1 kpc poprzez niewłaściwe uznanie, że brak jest drogi sądowej oraz art. 84 kpc w zw. z art. 1036 § 1 pkt kpc poprzez ich niezastosowanie i nienadanie klauzuli wykonalności tytułom wykonawczym. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że potrzeba uzyskania sądowej klauzuli wykonalności zachodzi, gdy tytuły wykonawcze mają stanowić podstawę wniosku o wyjawienie majątku oraz dla celów określonych w treści art. 1036 kpc, czyli uczestnictwa w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji do nieruchomości prowadzonej przez komornika sądowego. Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł w istocie o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie jego wniosku.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Jak wskazuje się w jednolitym orzecznictwie, po zmianach dokonanych ustawą z dnia 6 września 2001 r. / Dz. U. Nr 125, poz. 1368 / sądowe i administracyjne postępowania egzekucyjne są postępowaniami odrębnymi

i autonomicznymi; pierwsze służy przymusowej realizacji obowiązków o charakterze cywilnym, drugie zaś administracyjnym. Autonomia ta obejmuje również fazę postępowania podziałowego z tym skutkiem, że wierzyciele należności podlegających egzekucji administracyjnej nie tylko nie mogą wszcząć ani przyłączyć się do egzekucji sądowej / zająć pozycji wierzyciela egzekwującego /, lecz także nie mogą wziąć udziału w podziale sumy uzyskanej z tej egzekucji. W celu zapewnienia uczestnictwa w podziale wierzyciele ci powinny wykorzystać instytucję zbiegu egzekucji / zob. uchwałę SN z 4 czerwca 2009 r. III CZP 37/09, wyd./el. Lex nr 499135; uchwałę SN z 14 grudnia 2007 r. III CZP 114/07 wyd./el. Lex nr 322093; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2008 r. III CZP 99/08 wyd./el. Lex nr 453659 /. Z powyższego wynika niedopuszczalność drogi sądowej dla zaspokojenia należności podatkowych Skarbu Państwa, stwierdzonych tytułem wykonawczym wystawionym przez wierzyciela domagającego się ich uwzględnienia w podziale sumy uzyskanej przez sądową egzekucję z nieruchomości. W rozpoznawanej sprawie wierzyciel przedłożył tytuły wykonawcze dotyczące należności wynikających m.in. z podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego od osób fizycznych, a zatem ich egzekucja może się odbyć tylko w drodze egzekucji administracyjnej (skarżący nie może korzystać z regulacji przewidzianej w art. 1036 kpc, bowiem regulacja ta odnosi się tylko do wierzycieli, dla których droga sądowa jest otwarta). Z tych względów wniesione zażalenie należało uznać za nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

(...)